

Traducerea acestei pagini a fost generată prin traducere automată [\[Link\]](#). Traducerile automate pot conține erori care pot reduce claritatea și exactitatea; Ombudsmanul nu își asumă răspunderea pentru eventuale discrepanțe. Pentru cele mai fiabile informații și securitate juridică, vă rugăm să consultați versiunea sursă din engleză, linkul de mai sus. Pentru mai multe informații, vă rugăm să consultați [politica noastră lingvistică și de traducere \[Link\]](#).

Deciziei în cazul 1316/2016/TN privind preținsele neajunsuri ale politicii de transparență a Băncii Europene de Investiții

Decizie

Caz 1316/2016/TN - Deschis la 27/02/2017 - Decizie din 23/05/2018 - Instituțiile vizate
Banca Europeană de Investiții (Nu s-a constatat administrare defectuoasă) | Banca Europeană de Investiții (Soluționate de instituție) |

Cazul a avut ca obiect o plângere referitoare la presupuse neajunsuri ale politicii de transparență a Băncii Europene de Investiții (BEI). Inițial, reclamantul a adus această chestiune în atenția mecanismului BEI de tratare a plângerilor (BEI-CM), care a declarat plângerea inadmisibilă. Ulterior, reclamantul s-a adresat Ombudsmanului, contestând decizia BEI-CM și reiterându-și nemulțumirile legate de faptul că politica de transparență a BEI nu respectă regulile UE și pe cele internaționale privind accesul la informații.

Ombudsmanul a anchetat modul în care BEI-CM a tratat plângerea. Acesta a observat că BEI a lansat o revizuire a politicii și a procedurilor privind BEI-CM, care va clarifica modul în care BEI trebuie să abordeze nemulțumirile publice care nu sunt de competența BEI-CM.

De asemenea, Ombudsmanul a evaluat dacă politica de transparență a BEI respectă cadrul legal UE în vigoare.

Ombudsmanul a constatat că, deși există loc de îmbunătățire a anumitor prevederi din politica de transparență a BEI, modul de formulare a politicii nu duce la o administrare defectuoasă. Ombudsmanul a făcut o serie de sugestii de îmbunătățire destinate să încurajeze BEI să amelioreze formularea anumitor articole din politica sa de transparență.

Contextul plângerii

1. Plângerea depusă de trei organizații de mediu – ClientEarth, CEE Bankwatch Network și Counter Balance – se referă la presupuse deficiențe ale politicii de transparență a Băncii Europene de Investiții (BEI), precum și la modul în care mecanismul intern de soluționare a plângerilor al BEI (BEI-CM) a răspuns plângerii adresate inițial BEI.
2. La 6 martie 2015, în urma unei consultări publice, Consiliul de administrație al BEI a adoptat o nouă politică de transparență care înlocuiește versiunea existentă din 2010 [1]. La 16 februarie 2016, reclamantul a depus o plângere la BEI-CM cu privire la nerespectarea de către politica de transparență a normelor UE și internaționale privind accesul la informații.
3. BEI-CM a confirmat primirea plângerii la 1 martie 2016, informând reclamantul că plângerea lor a fost înregistrată și că BEI-CM efectuează o reexaminare a plângerii. Scrisoarea a informat reclamantul că se poate aștepta la un răspuns formal până la 23 septembrie 2016.
4. Prin scrisoarea din 10 iunie 2016, BEI-CM a declarat inadmisibile majoritatea aspectelor plângerii, cu excepția punctului 1.2.2 din plângere, care expunea afirmația potrivit căreia practicile BEI nu erau conforme cu propria sa politică de transparență. La 6 septembrie 2016, reclamantul s-a adresat Ombudsmanului European.

Ancheta

5. În conformitate cu memorandumul de înțelegere semnat între Ombudsman și BEI [2], înainte de a se adresa Ombudsmanului, reclamantul ar trebui să recurgă la o procedură internă eficientă de tratare a plângerilor BEI. Procesul-verbal al modului în care BEI-CM a tratat aspectele ridicate într-o plângere reprezintă punctul de plecare adecvat pentru ancheta Ombudsmanului.

6. **Ombudsmanul** a declarat plângerea admisibilă, cu excepția preocupărilor exprimate la punctul 1.2.2 din plângerea inițială adresată BEI-CM, care a fost singurul aspect pe care BEI-CM l-a declarat admisibil și era încă examinat. Ombudsmanul a deschis o anchetă cu privire la poziția reclamantilor potrivit căreia:

- 1) BEI-CM a declarat în mod eronat inadmisibilă cea mai mare parte a plângerii inițiale.
- 2) Politica de transparență a BEI nu este compatibilă cu Convenția de la Aarhus, cu Regulamentul 1367/2006 **privind aplicarea dispozițiilor Convenției de la Aarhus (denumit în continuare „Regulamentul de la Aarhus”)** și cu Regulamentul 1049/2001 privind accesul public la documente (denumit în continuare „Regulamentul 1049/2001”).

7. **Ombudsmanul** a solicitat BEI să explice de ce BEI-CM a considerat că majoritatea aspectelor plângerii sunt inadmisibile. Având în vedere că reclamantul a prezentat anumite preocupări legate de aspectele procedurale ale procedurii de tratare a plângerilor BEI-CM, Ombudsmanul a solicitat, de asemenea, BEI clarificări cu privire la aceste aspecte, cum ar fi normele și practicile BEI-CM în ceea ce privește confirmarea primirii plângerilor și procedura sa de comunicare a rezultatului verificării admisibilității reclamantilor.

8. În cele din urmă, Ombudsmanul a solicitat BEI să răspundă la afirmația reclamanților potrivit căreia politica de transparență a BEI nu este compatibilă cu normele UE și internaționale privind accesul la informații.

9. La 24 mai 2017, BEI a clarificat poziția BEI-CM. BEI a explicat că a abordat majoritatea preocupărilor de fond ale reclamanților cu privire la presupusa incompatibilitate a politicii de transparență cu normele UE și internaționale privind accesul la informații în contextul consultării publice privind revizuirea politicii de transparență a BEI în perioada 2014-2015 și, de asemenea, cu alte ocazii. Cu toate acestea, BEI a răspuns reclamanților la 24 mai 2017 și a furnizat Ombudsmanului o copie a scrisorii. La 31 august 2017, reclamanții au prezentat observații cu privire la răspunsul BEI.

10. **Decizia** Ombudsmanului ține seama de toate cele de mai sus. De asemenea, aceasta ia în considerare faptul că BEI a lansat o revizuire a cadrului BEI-CM. Proiectul revizuit de politică și proceduri BEI-CM a fost transmis Ombudsmanului pentru observații la 13 decembrie 2016. În mai 2017, BEI a lansat o consultare publică. Noile politici și proceduri BEI-CM ar trebui să intre în vigoare în 2018.

Privind decizia BEI-CM de a declara plângerea inadmisibilă

Admisibilitatea plângerilor împotriva legalității unei politici a BEI

11. Consiliul de administrație al BEI este reglementat de un set de principii, termeni de referință și regulamente de procedură adoptate de Consiliul de administrație al BEI la 2 februarie 2010 [3] și completate de proceduri operaționale aprobate de Comitetul de gestionare în decembrie 2011 [4] – „Regulile BEI-CM”.

12. Reclamanții au susținut că, în conformitate cu normele BEI-CM, BEI-CM avea competența de a trata o plângere prin care se contesta legalitatea unei politici a BEI. Reclamanții au susținut că plângerea lor nu se încadrează în criteriile de inadmisibilitate prevăzute în normele BEI-CM [5].

13. Reclamanții au susținut, de asemenea, că, în conformitate cu normele BEI-CM [6], orice persoană sau grup care susține că ar putea exista un caz de administrare defectuoasă în cadrul BEI poate depune o plângere. Reclamanții au afirmat că administrarea defectuoasă include nerespectarea legislației UE. Acestea au afirmat, de asemenea, că adoptarea normelor de transparență de către Consiliul de administrație al BEI este o „decizie” în sensul normelor BEI-CM [7], conform căreia o plângere este considerată admisibilă în cazul în care acuzațiile se referă la o **decizie sau o omisiune** a BEI.

14. BEI nu a fost de acord și a susținut că BEI-CM se întreabă mai degrabă cu privire la activitățile BEI decât cu privire la cadrul de politică adoptat de organele de conducere ale BEI. BEI a prezentat o serie de dispoziții în normele BEI-CM pentru a-și susține opiniile [8] .

15. Ombudsmanul ia act de faptul că din normele BEI-CM nu reiese în mod clar dacă BEI-CM este competentă să trateze plângerile prin care se contestă legalitatea unei politici a BEI. Ombudsmanul recunoaște că principiile și mandatul sugerează că BEI-CM se concentrează în primul rând pe evaluarea conformității deciziilor și activităților BEI cu cadrul de politică existent. Cu toate acestea, Ombudsmanul observă că principiile și mandatul nu împiedică în mod explicit BEI-CM să trateze plângerile care contestă o politică a BEI, deoarece acest tip de plângeri nu intră sub incidența niciunui criteriu de inadmisibilitate și că administrarea defectuoasă include orice nerespectare a legislației UE aplicabile.

16. BEI joacă un rol important în realizarea obiectivelor de politică ale UE și se consideră răspunzătoare în fața cetățenilor UE [9] . În acest context, Ombudsmanul consideră că cetățenii trebuie să aibă acces la proceduri eficiente de depunere a plângerilor în legătură cu activitatea BEI și că toate preocupările publice aduse în atenția BEI trebuie abordate în mod adecvat de către aceasta. Banca decide dacă o politică adoptată de Consiliul de administrație al BEI ar putea fi examinată de mecanismul intern al BEI pentru plângeri sau de un alt serviciu din cadrul BEI. Cu toate acestea, pentru a asigura responsabilitatea față de cetățeni, BEI trebuie să dispună de proceduri astfel încât unul dintre serviciile sale să răspundă oricărui preocupări publice cu privire la compatibilitatea politicilor sale interne cu legislația UE.

17. Ombudsmanul a ridicat această problemă în observațiile pe care biroul său le-a transmis BEI cu privire la proiectul de politică revizuită BEI-CM [10] . BEI a luat în considerare observațiile Ombudsmanului și a modificat proiectul de politică, precizând că plângerile care contestă legalitatea politicilor BEI nu sunt tratate de BEI-CM, **ci vor fi abordate de Secretarul General** [11] .

Presupusa încălcare a normelor de procedură ale BEI-CM

18. Reclamanții au prezentat Ombudsmanului faptul că BEI-CM și-a încălcat propriile norme procedurale prin faptul că nu a inclus decizia de admisibilitate în confirmarea de primire.

19. Ombudsmanul a comunicat BEI că nu reiese clar din Regulamentul de procedură și din procedurile operaționale BEI-CM dacă rezultatul verificării admisibilității **trebuie** sau **poate** fi comunicat în același timp cu confirmarea de primire, deoarece textele conțin discrepanțe [12] . BEI a răspuns că aceste discrepanțe au fost abordate în cadrul revizuirii cadrului BEI-CM.

20. Ombudsmanul ia act de faptul că proiectul de proceduri revizuite ale BEI-CM va clarifica chestiunea, *declarând că „în cazul în care se trimite o confirmare de primire reclamanților în termen de 10 zile lucrătoare de la primirea plângerii . În cazul în care decizia de admisibilitate a fost deja luată, aceasta va fi comunicată în același timp ”* (articolul 1.3.1).

21. În plângerea lor adresată Ombudsmanului, reclamanții au susținut, de asemenea, că formularea confirmării de primire, în care BEI-CM i-a informat că plângerea lor a fost înregistrată și a indicat momentul în care se puteau aștepta la un răspuns formal, implica admisibilitatea plângerii.

22. Ombudsmanul observă că, în conformitate cu procedurile operaționale actuale [13], „[I]n urma verificării admisibilității, plângerile sunt înregistrate și plângerile admisibile urmează procesul intern de tratare a plângerilor. Reclamanții sunt informați (i) că plângerea a fost înregistrată, (ii) că se inițiază o anchetă/evaluare și (iii) cu privire la data până la care pot aștepta un răspuns (40/140 zile lucrătoare). În cazul în care o plângere este inadmisibilă, reclamanții sunt informați cu privire la motivele de inadmisibilitate și sunt informați cu privire la persoanele pe care le pot aborda, dacă este cazul.

23. Astfel, Ombudsmanul consideră că, prin faptul că a indicat că plângerea a fost înregistrată și că BEI-CM va trimite un răspuns formal în termen de 140 de zile lucrătoare, BEI-CM a transmis impresia că întreaga plângere era admisibilă, și nu doar o parte a acesteia. Acest lucru, toate fiind egale, nu împiedică BEI-CM să reconsidere admisibilitatea.

24. Ombudsmanul consideră că proiectul de norme revizuite ale BEI-CM clarifică modul în care BEI va comunica cu reclamanții cu privire la această chestiune, afirmând că: „în cazul în care o plângere este declarată admisibilă, reclamanții sunt informați (i) că plângerea a fost înregistrată, (ii) cu privire la numărul de înregistrare (iii) că se inițiază o anchetă/evaluare și (iv) cu privire la data până la care se pot aștepta la un răspuns se.”

25. Pentru a evita orice neînțelegere, Ombudsmanul sugerează că, ori de câte ori BEI-CM nu a finalizat verificarea admisibilității în momentul trimerii confirmării de primire, acesta precizează în mod explicit că confirmarea de primire nu implică faptul că BEI-CM a adoptat o poziție cu privire la admisibilitatea plângerii.

26. În conformitate cu concluziile enunțate la punctele 16 și 17 de mai sus, BEI trebuie să abordeze, de asemenea, acele întrebări și preocupări ale publicului care nu intră sub incidența mandatului BEI-CM. Atunci când a declarat plângerea cu privire la politica de transparență a BEI inadmisibilă, BEI ar fi trebuit, prin urmare, să ofere reclamanților consiliere cu privire la măsuri alternative sau să le trimită serviciului competent, în conformitate cu Codul de bună conduită administrativă pentru personalul BEI în relațiile sale cu publicul [14]. Cu toate acestea, Ombudsmanul ia act de faptul că BEI a răspuns reclamanților pe fond în urma sugestiei Ombudsmanului în contextul prezentei anchete.

Concluzie privind aspectele procedurale

27. Ombudsmanul concluzionează că BEI este în curs de a clarifica care departament va aborda preocupările publice cu privire la aspecte precum legalitatea politicilor sale și modul în care BEI-CM ar trebui să comunice reclamanților rezultatul verificării admisibilității. Cu condiția ca aceste dispoziții să fie menținute în normele finale BEI-CM, Ombudsmanul consideră că BEI

a luat măsurile necesare pentru a soluționa aceste probleme.

28. Ombudsmanul consideră, de asemenea, că BEI a soluționat, în contextul anchetei sale, problema de a nu fi răspuns inițial reclamanților cu privire la fondul preocupărilor lor, și anume presupusa incompatibilitate a politicii de transparență a BEI cu dreptul UE și dreptul internațional privind accesul la informații. Conținutul acestei chestiuni va fi abordat în cele ce urmează.

Compatibilitatea politicii de transparență a BEI cu Convenția de la Aarhus, cu Regulamentul de la Aarhus și cu Regulamentul 1049/2001

29. Reclamanții și-au exprimat îngrijorarea cu privire la faptul că politica de transparență a BEI (PT al BEI) nu este compatibilă cu Convenția de la Aarhus, cu Regulamentul Aarhus și cu Regulamentul 1049/2001.

30. Potrivit reclamanților, PT al BEI poate fi considerat o decizie administrativă, care poate fi afectată de administrare defectuoasă dacă nu este în conformitate cu normele și principiile obligatorii pentru BEI.

Aplicabilitatea Regulamentului 1049/2001, a Regulamentului de la Aarhus și a Convenției de la Aarhus în cazul BEI (articolele 3.7, 3.8 și 5.1 din TP BEI)

31. Legislația UE privind accesul la documente – în prezent Regulamentul 1049/2001 – se aplică BEI numai atunci când BEI își exercită „sarcinile administrative” [15] .

32. Reclamanții susțin că BEI comite o eroare de drept atunci când stabilește, la articolul 3.8 din TP, că „*BEI însăși ar trebui să stabilească, în conformitate cu principiile deschiderii, buneii guvernante și participării, modul în care principiile generale și limitele care reglementează dreptul de acces public ar trebui să se aplice în ceea ce privește funcțiile sale specifice de bancă . BEI face acest lucru prin intermediul politicii și , în special, prin aplicarea excepțiilor de acces prevăzute la articolul 5 de mai jos .* Reclamanții au susținut că, întrucât BEI nu desfășoară activități legislative sau judiciare, activitățile sale, inclusiv împrumuturile, sunt de natură administrativă și fac obiectul Regulamentului 1049/2001. Reclamanții au susținut, de asemenea, că Convenția de la Aarhus și Regulamentul Aarhus se aplică tuturor informațiilor privind împrumuturile deținute de bancă.

33. În răspunsul său, BEI a susținut că, în loc să limiteze domeniul său de aplicare la sarcinile sale administrative, Banca a mers mai departe decât este necesar [16] „*luând în considerare și reflectând dispozițiile Regulamentului 1049/2001 în politicile sale de transparență (atât în versiunile sale actuale, cât și anterioare) și aplicându-le tuturor activităților BEI*”.

34. BEI a fost de acord că aceasta face obiectul Regulamentului de la Aarhus și al Convenției de la Aarhus. Cu toate acestea, aceasta a susținut că este suficient să se prevadă la articolul 5.1 litera (b) că PT se aplică „fără a aduce atingere” dreptului de acces public la informațiile sau documentele deținute de BEI care ar putea decurge din Convenția de la Aarhus și din Regulamentul Aarhus.

35. Ombudsmanul ia act de faptul că a sugerat formularea articolelor 3.5-3.8 din TP atunci când a contribuit la revizuirea TP BEI în 2014. Această formulare trebuie interpretată în coroborare cu articolul 5.1 litera (a) din TP, care creează o **prezumție generală de divulgare**, precizând că „*orice informații și documente deținute de Bancă fac obiectul divulgării la cerere, cu excepția cazului în care există un motiv imperios de nedivulgare (a se vedea «Excepțiile» de mai jos)*”.

36. În opinia Ombudsmanului, formularea de la articolul 5 alineatul (1) litera (a) din PT a făcut inutilă definirea de către BEI a domeniului de aplicare al sarcinilor sale administrative, întrucât articolul 5 alineatul (1) litera (a) din PT recunoaște că *toate informațiile și documentele, inclusiv documentele privind activitățile sale de creditare, ar putea face obiectul divulgării la cerere*. Astfel cum a subliniat Ombudsmanul la momentul respectiv, orice încercare de a defini domeniul de aplicare al sarcinilor administrative ale BEI în comparație cu *sarcinile neadministrative „ar fi plină de probleme, juridice și practice, și ar putea da naștere unei serii lungi de litigii, în care BEI pare să încerce să restrângă domeniul de aplicare al principiului general al transparenței”* [17].

37. Ombudsmanul observă că articolul 5 alineatul (1) litera (b) din PT recunoaște că Convenția de la Aarhus și Regulamentul Aarhus se aplică BEI. Ombudsmanul înțelege formularea de la articolul 5 alineatul (1) litera (b) din TP ca implicând faptul că, în cazul în care ar exista un conflict între PT și normele specifice privind accesul la documente sau informații din Convenția de la Aarhus și din Regulamentul Aarhus, acesta din urmă ar prevala în ceea ce privește toate activitățile BEI.

Accesul la documente prin intermediul unui registru public (articolul 4 din TP al BEI)

38. Regulamentul 1049/2001 [18] a stabilit obligația de a acorda acces public la un registru al documentelor și, în cazul în care accesul direct la documente nu este acordat prin intermediul registrului, de a indica, pe cât posibil, locul în care se află documentul. Regulamentul Aarhus [19] prevede că instituțiile și organismele Uniunii trebuie să organizeze informațiile despre mediu relevante pentru funcțiile lor și pe care le dețin, în vederea difuzării active și sistematice către public a acestor informații despre mediu, în special prin intermediul bazelor de date electronice.

39. Articolul 4.4 din TP prevede că „*[I]n limitele impuse de actele cu putere de lege și normele administrative aplicabile, determinarea finală cu privire la informațiile care pot fi puse la dispoziția publicului revine Băncii, care decide, de asemenea, ce documente să publice, în format electronic și/sau pe suport de hârtie, și care documente sunt disponibile numai la cerere*”.

Articolul 4.6 din TP prevede că „ Banca publică rezumatele proiectelor pentru toate proiectele de investiții cu cel puțin 3 săptămâni înainte ca proiectul să fie luat în considerare spre aprobare de către Consiliul de administrație al BEI. **Cu toate acestea, un număr limitat de proiecte nu sunt publicate înainte de aprobarea comitetului și, în unele cazuri, nu înainte de semnarea împrumutului pentru a proteja interesele justificate pe baza excepțiilor de la divulgarea prevăzute în prezenta politică .**”

40. Reclamanții au susținut că articolul 4.4 din TP nu îndeplinește obligațiile legale ale băncii. Reclamanții au criticat, de asemenea, formularea articolului 4.6, care, în opinia lor, lasă prea multă marjă de apreciere BEI în ceea ce privește divulgarea și publicarea informațiilor și, prin urmare, eludează dispozițiile Regulamentului 1049/2001.

41. În răspunsul său, BEI a afirmat că a instituit și dezvoltă progresiv un registru public al informațiilor despre mediu, în conformitate cu Regulamentul Aarhus. Informațiile privind tipul și domeniul de aplicare al informațiilor de mediu deținute de bancă sunt furnizate printr-o secțiune „întrebări frecvente” de pe site-ul BEI. Potrivit BEI, secțiunea „întrebări frecvente” este similară cu registrul public al Ombudsmanului,

42. BEI a susținut că articolul 4 din TP nu introduce nicio excepție de la dreptul de acces la informații în plus față de excepțiile descrise la articolul 5 din TP. BEI a subliniat, de asemenea, că toate proiectele finanțate de bancă, inclusiv proiectele care nu sunt publicate înainte de aprobare sau de semnare, sunt publicate odată ce au fost semnate și că toate informațiile referitoare la aceste proiecte deținute de bancă fac obiectul principiilor divulgării la cerere.

43. Ombudsmanul ia act de faptul că BEI a instituit un registru public al informațiilor despre mediu. Ombudsmanul a avut anterior ocazia de a examina practicile BEI în ceea ce privește divulgarea proactivă a informațiilor despre mediu [20] . Cu toate acestea, prezenta anchetă nu evaluează *practicile* BEI, ci dacă *formularea* TP BEI este în conformitate cu normele și principiile obligatorii pentru BEI. Ombudsmanul consideră că, deși formularea articolului 4 din TP ar putea fi îmbunătățită, acesta oferă suficiente garanții de conformitate cu Regulamentul 1049/2001 și cu Regulamentul Aarhus, precizând că marja de apreciere a BEI se aplică **în limitele impuse de actele cu putere de lege și normele administrative aplicabile.**

44. Ombudsmanul consideră că răspunsul BEI cu privire la articolul 4.6 din TP este rezonabil, fără a aduce atingere evaluării de către Ombudsman a argumentelor reclamanților cu privire la excepțiile de la divulgare descrise la articolul 5 din TP (a se vedea mai jos).

Excepții (articolul 5 din TP)

45. Articolul 5 din TP al BEI stabilește prezumția de divulgare a informațiilor, dar prevede, de asemenea, excepții în cazul în care divulgarea ar aduce atingere protecției anumitor interese.

Dacă este necesar să se facă distincția între informațiile

referitoare la mediu și informațiile care nu sunt legate de mediu

46. Reclamanții au susținut că PT ar trebui să facă diferența între informațiile despre mediu, care fac obiectul regimului specific al Convenției de la Aarhus și al Regulamentului Aarhus, și informațiile care nu sunt legate de mediu. Reclamanții au susținut că articolul 5 alineatul (4) litera (a) din TP, care prevede că „*accesul este refuzat în cazul în care divulgarea ar submina protecția [...] politicii financiare, monetare sau economice a UE, a instituțiilor și organismelor acestora sau a unui stat membru*” nu există în Convenția de la Aarhus și nu ar trebui să se aplice informațiilor despre mediu.

47. BEI a răspuns că PT ține seama de natura specifică a informațiilor și a documentelor referitoare la mediu, precum și de obligațiile băncii de a respecta Regulamentul Aarhus.

48. Ombudsmanul consideră că explicațiile BEI sunt rezonabile, având în vedere că TP al BEI se aplică „fără a aduce atingere” dreptului de acces public la informații și documente în temeiul Convenției de la Aarhus și al Regulamentului Aarhus.

Acorduri de confidențialitate

49. Reclamanții au subliniat că articolul 5 alineatul (5) din TP permite BEI să refuze accesul la un document „*în cazul în care divulgarea ar submina protecția intereselor comerciale ale unei persoane fizice sau juridice*”. O notă de subsol precizează că „*termenul «interes comercial» se referă, fără a se limita la, la cazurile în care banca a încheiat un acord de confidențialitate. De asemenea, interesele comerciale pot fi protejate chiar și după expirarea acordului de confidențialitate.*” În opinia reclamanților, articolul 5.5 din TP oferă o marjă prea mare de apreciere Băncii, deoarece contractele de finanțare încheiate de bancă pot conține informații de mediu.

50. BEI a susținut că nota de subsol servește doar pentru a oferi un exemplu de cazuri care sunt comune în sectorul bancar. BEI a recunoscut că contractele de finanțare pot conține informații de mediu și nu pot fi divulgate publicului. BEI a afirmat, de asemenea, că analizează fiecare caz în parte, în lumina jurisprudenței Curții de Justiție, pentru a stabili dacă există interese publice în cauză care ar prevala asupra protecției altor interese legitime.

51. Ombudsmanul consideră că explicațiile BEI sunt rezonabile.

Prezumția de confidențialitate privind inspecțiile, investigațiile și auditurile

52. Articolul 5.5 din TP prevede că „**se presupune** că închiderea informațiilor și a documentelor colectate și generate în timpul inspecțiilor, investigațiilor și auditurilor subminează protecția obiectivelor inspecțiilor, investigațiilor și auditurilor **chiar și după ce**

acestea au fost închise sau după ce actul relevant a devenit definitiv și s-au luat măsurile subsecvente. ”

53. Reclamanții au susținut că extinderea unei prezumții generale la toate documentele referitoare la anchetele efectuate de BEI, inclusiv atunci când ancheta este închisă, nu are niciun temei în legislația UE.

54. Principalul argument al BEI a fost acela că această dispoziție „găsește un echilibru între necesitatea băncii de a asigura buna funcționare a procedurilor sale de investigare, trecut, actual și viitor, și angajamentul său ferm față de transparență. Acest lucru este deosebit de relevant, având în vedere posibilitatea ca investigațiile interne să fie urmărite nu numai de investigațiile sau auditurile interne ulterioare, ci și de anchetele penale naționale.” BEI a subliniat, de asemenea, că publică un rezumat al investigațiilor care fac obiectul excepției și că excepția nu acoperă cazurile tratate de BEI-CM.

55. Ombudsmanul a adresat deja BEI o recomandare cu privire la divulgarea unui raport referitor la o anchetă internă privind fraudă în temeiul TP anterior al BEI [21] .

56. Instanțele UE nu s-au pronunțat cu privire la aplicarea unei prezumții generale de nedivulgare în cazul investigațiilor BEI.

57. Investigațiile și auditurile sunt de natură administrativă. Ombudsmanul preferă să ia act de disponibilitatea BEI de a lua în considerare și de a reflecta dispozițiile Regulamentului 1049/2001 în cadrul programului său tehnic și de **a le aplica tuturor activităților sale** , fără a face nicio distincție între sarcinile administrative și cele neadministrative.

58. Prin urmare, Ombudsmanul consideră că orice excepție de la acces care este suplimentară sau diferită de excepțiile prevăzute în Regulamentul nr. 1049/2001 ar trebui identificată și justificată în mod clar în PT. De asemenea, astfel de excepții nu ar trebui să aducă atingere dreptului de acces la informațiile și documentele privind mediul prevăzut în Convenția de la Aarhus și în Regulamentul Aarhus.

59. Ombudsmanul nu este convins că diferența de formulare dintre articolul 5 alineatul (5) din TP și excepția similară prevăzută în Regulamentul 1049/2001 [22] este proporțională cu obiectivul general de asigurare a bunei funcționări a anchetelor „trecute, actuale și viitoare”. Deși BEI ar putea justifica o prezumție de nedivulgare pentru investigațiile BEI în curs, aceasta nu se poate baza pe o prezumție generală de nedivulgare pentru **toate** inspecțiile, investigațiile și auditurile pe termen nelimitat .

60. Ombudsmanul ia act, de asemenea, de faptul că PT al BEI extinde prezumția generală **de nedivulgare la momentul încheierii anchetei** . Chiar și în cazul unei anchete de fraudă, prezumția generală de nedivulgare s-ar aplica, în principiu, numai atât timp cât ancheta este în curs. Ombudsmanul consideră că BEI ar putea garanta protecția scopului anchetelor interne ulterioare sau al anchetelor penale naționale prin evaluarea cererilor de acces de la caz la caz.

61. Prin urmare, Ombudsmanul încurajează BEI să reflecte formularea de la articolul 4 alineatul (2) a treia liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001 în PT și să elimine prezumția de nedivulgare legată de informațiile și documentele colectate și generate în timpul inspecțiilor, investigațiilor și auditurilor , inclusiv după închiderea acestora.

Împrumuturi intermediare

62. Articolul 5.13 din TP prevede că „[e]cceptările acoperă, de asemenea, informațiile privind alocările individuale efectuate de băncile locale pentru a sprijini investițiile propriilor clienți **în cadrul liniilor de credit stabilite cu BEI** . Aceste informații intră în sfera de competență a băncii intermediare, ca parte a relației normale de afaceri dintre banca respectivă și clienții săi. Cu toate acestea, BEI încurajează banca intermediară să pună la dispoziție informații privind relația sa cu BEI .”

63. Reclamanții au susținut că articolul 5.13 din TP creează o excepție suplimentară de la comunicarea informațiilor pentru împrumuturile intermediare. În opinia reclamanților, această excepție scutește o parte importantă a activităților de creditare ale BEI de la principiile transparenței și deschiderii, deoarece o serie de documente legate de împrumuturile cu capital mediu [23] , împrumuturile globale [24] și fondurile conțin informații de mediu [25] .

64. BEI a răspuns că împrumuturile intermediare sunt supuse aceluiași cerințe de transparență ca și alte tipuri de împrumuturi. Cu toate acestea, BEI a subliniat că informațiile de mediu pe care le deține cu privire la împrumuturile intermediare sunt diferite. Având în vedere că BEI nu are nicio relație contractuală cu beneficiarii finali, publicarea informațiilor de mediu pentru alocările individuale în cadrul împrumuturilor intermediare intră în responsabilitatea intermediarilor financiari și/sau a autorităților competente.

65. Ombudsmanul înțelege că articolul 5.13 din TP nu introduce nicio excepție suplimentară față de excepțiile referitoare la protecția intereselor comerciale și a documentelor terților. **Prin urmare, Ombudsmanul sugerează BEI să analizeze cu atenție dacă este necesar să se mențină formularea actuală a articolului 5.13, deoarece acest articol poate induce în eroare publicul.**

Procedura de tratare a cererilor de informații

66. Articolul 5.22 din TP prevede că BEI răspunde în mod normal la cererile de informații în termen de 15 zile lucrătoare. Nota de subsol 8 de la articolul 5.22 prevede că, în practică, cererile de informații se pot confrunta cu termene mai lungi într-o serie de cazuri, cum ar fi în cazul solicitării de **informații referitoare la terți**.

67. Reclamanții au subliniat că nici Regulamentul 1049/2001, nici Convenția de la Aarhus nu permit o astfel de prelungire a termenului în cazul cererilor de informații referitoare la părți terțe.

68. BEI a susținut că nota de subsol 8 nu modifică termenele, dar explică faptul că, în unele cazuri, BEI nu poate respecta termenul din cauza unor circumstanțe independente de voința sa. BEI a subliniat că acest lucru este recunoscut și în Regulamentul 1049/2001 [26], care prevede că, în cazuri excepționale, termenul de 15 zile lucrătoare poate fi prelungit.

69. Ombudsmanul ia act de faptul că articolul 5.23 din TP reflectă deja Regulamentul 1049/2001 [27]. Prin urmare, Ombudsmanul este de acord cu reclamantul că nota de subsol 8 poate induce în eroare publicul. **Ombudsmanul încurajează BEI să modifice articolul 5.22 din TP și nota de subsol corespunzătoare.**

70. Reclamantii sunt, de asemenea, îngrijorați de faptul că articolul 5.33 din TP și articolul 5.34 din TP [28] nu oferă cetățenilor informații exacte cu privire la căile de atac disponibile în cazul în care BEI refuză sau ignoră o cerere de confirmare (și anume, o cerere adresată BEI de a revizui o decizie de refuz al accesului). Acestea au arătat că etapa suplimentară de depunere a unei plângeri la BEI-CM este confuză și poate conduce la imposibilitatea reclamantului de a contesta decizia în fața instanțelor Uniunii.

71. Ombudsmanul consideră că articolul 5 alineatul (3) din TP reflectă formularea articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul 1049/2001 [29], ținând seama, în același timp, de memorandumul de înțelegere semnat între BEI și Ombudsman.

Concluzii privind chestiunea compatibilității

72. Deși există loc pentru îmbunătățirea anumitor dispoziții, Ombudsmanul nu consideră că politica de transparență a BEI este formulată astfel încât să reprezinte o administrare defectuoasă. Ombudsmanul încurajează BEI să îmbunătățească formularea anumitor articole din politica sa de transparență, făcând o serie de sugestii de îmbunătățire prezentate mai jos.

Concluzii

Pe baza anchetei, Ombudsmanul încheie acest caz cu următoarele concluzii:

Adoptarea politicii de transparență a BEI nu constituie administrare defectuoasă.

BEI a soluționat problemele legate de modul în care abordează preocupările publice cu privire la legalitatea politicilor interne ale BEI și modul în care comunică rezultatul verificării admisibilității plângerilor tratate de mecanismul său intern de soluționare a plângerilor.

Reclamantul și Banca Europeană de Investiții vor fi informate cu privire la această decizie.

Sugestii de îmbunătățire

Ombudsmanul încurajează BEI:

- să reflecte formularea de la articolul 4 alineatul (2) a treia liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001 în politica sa de transparență și să elimine prezumția de nedivulgare legată de informațiile și documentele colectate și generate în timpul inspecțiilor, investigațiilor și auditurilor , inclusiv după închiderea acestora.
- să aibă în vedere reformularea articolului 5.13 din politica sa de transparență privind împrumuturile intermediare;
- reformularea articolului 5.22 privind termenele de tratare a cererilor de informații.

Ori de câte ori decizia privind admisibilitatea unei plângeri nu a fost luată în momentul trimiterii confirmării de primire, BEI-CM ar trebui să precizeze în mod explicit că confirmarea de primire nu implică faptul că BEI-CM a adoptat o poziție cu privire la admisibilitatea plângerii.

Emily O'Reilly

Ombudsmanul European

Strasbourg, 23/05/2018

[1] Disponibil la adresa:

<http://www.eib.org/infocentre/publications/all/eib-group-transparency-policy.htm> [Link]

[2] Disponibil la adresa:

<https://www.ombudsman.europa.eu/activities/cooperation.faces/en/3809/html.bookmark> [Link]

[3] <http://www.eib.org/infocentre/publications/all/complaints-mechanism-policy.htm> [Link]

[4]

<http://www.eib.org/infocentre/publications/all/complaints-mechanism-operating-procedures.htm> [Link]

[5] Articolul 2 din Regulamentul de procedură: plângeri privind organizații internaționale, instituții și organisme comunitare, autorități naționale, regionale sau locale; plângeri privind relațiile de lucru dintre BEI și personalul acesteia; plângerile care au fost deja depuse la alte mecanisme de control administrativ sau judiciar; plângeri din partea părților anonime; plângeri cu scopul de a obține un avantaj economic competitiv sau care sunt excesive, repetitive, frivole sau răuvoitoare.

[6] Articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul de procedură.

[7] Articolul 4.3 din Procedurile operaționale.

[8] Articolul 1.1 din caietul de sarcini prevede că domeniul de aplicare al revizuirii BEI-CM se axează pe „gestionarea plângerilor referitoare la **activitățile [BEI]**”. Articolul 3.1 din principii prevede că MC „valorifică [e] și raportează respectarea **cadrlui de politică al Grupului BEI** [...]”. Prin urmare, articolul 4 alineatul (2) litera (c) din caietul de sarcini limitează revizuirea BEI-CM la „analiza dacă politicile și procedurile Grupului BEI **au fost respectate**”. Articolul 4 alineatul (2) litera (g) din caietul de sarcini reamintește că BEI-CM „face recomandări privind acțiunile corective și/sau posibilele îmbunătățiri ale **procedurilor existente**”, excluzând astfel politicile BEI.

[9] <http://www.eib.org/about/index.htm>

[10] Disponibil la adresa:

<https://www.ombudsman.europa.eu/en/resources/otherdocuments.faces> [Link]

[11] Articolul 4.3.7,

http://www.eib.org/attachments/consultations/public_consultation_complaints_mechanism_policy_draft_en.pdf [Link]

[12] În conformitate cu articolul 7.1 din Regulamentul de procedură, „recunoașterea [...] **poate include comunicarea admisibilității sau a inadmisibilității reclamației**”. Procedurile operaționale BEI-CM conțin o dispoziție diferită conform căreia „verificarea admisibilității se efectuează în termen de 10 zile lucrătoare, iar rezultatul este comunicat reclamantului (reclamatorilor) în **același timp cu confirmarea de primire**” [articolul 4 alineatul (3)].

[13] Articolul 4.3

[14] Articolul 9, http://www.eib.org/attachments/general/code_en.pdf [Link]

[15] Articolul 15 alineatul (3) din TFUE.

[16] Prin articolul 15 din TFUE.

[17] Contribuția Ombudsmanului din 21 octombrie 2014 la revizuirea politicii de transparență a BEI este disponibilă la adresa:

<https://www.ombudsman.europa.eu/en/resources/otherdocument.faces/en/60106/html.bookmark> [Link]

[18] Articolul 11 și articolul 12 alineatul (4)

[19] Articolul 4

[20] Decizia Ombudsmanului European de închidere a anchetei sale din proprie inițiativă

OI/3/2013 privind Banca Europeană de Investiții. Disponibil la adresa:

<https://www.ombudsman.europa.eu/cases/decision.faces/en/54587/html.bookmark> [Link]

[21] Decizia Ombudsmanului European de închidere a anchetei privind plângerea 349/2014/OV împotriva Băncii Europene de Investiții (BEI). Disponibil la adresa

<https://www.ombudsman.europa.eu/cases/decision.faces/en/59317/html.bookmark> [Link]

[22] Articolul 4 alineatul (2) a treia liniuță

[23] Linii de credit către un intermediar financiar, care împrumută veniturile pentru finanțarea proiectelor promovate de întreprinderile cu capitalizare medie.

[24] Linii de credit acordate unui intermediar financiar, care ulterior împrumută veniturile, pe propriul risc, pentru finanțarea proiectelor mici și mijlocii.

[25] precum evaluarea de către BEI a abordării și a capacității intermediarului, precum și a contextului în care acesta își desfășoară activitatea; examinările de mediu și sociale efectuate pentru schemele care se preconizează că vor avea un impact și riscuri semnificative asupra mediului și/sau sociale; revizuirea socială și de mediu a anumitor subproiecte sau orice monitorizare a alocărilor individuale în contextul diligenței sociale și de mediu a BEI.

[26] Articolul 7 alineatul (3)

[27] „5.23. În cazuri excepționale, de exemplu în cazul unei cereri referitoare la un document foarte lung sau în cazul în care informațiile nu sunt ușor disponibile și complexe pentru a fi colectate, termenul poate fi prelungit, iar corespondentul este informat în consecință în termen de cel mult 15 zile lucrătoare de la primire.”

[28] „5.33 În cazul unui refuz total sau parțial în urma unei cereri de confirmare, Banca informează solicitantul cu privire la căile de atac pe care le are la dispoziție, și anume depunerea unei plângeri la mecanismul de soluționare a plângerilor sau inițierea unei proceduri judiciare împotriva Băncii în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene. 5.34 Nereușita Băncii de a răspunde la o cerere în termenul stabilit este considerată un răspuns negativ și îi dă solicitantului dreptul de a depune o plângere la mecanismul BEI de soluționare a plângerilor sau de a introduce o acțiune în justiție împotriva Băncii în fața Curții.

[29] „În cazul unui refuz total sau parțial, instituția informează solicitantul cu privire la căile de atac pe care le are la dispoziție, și anume introducerea unei proceduri judiciare [...] și/sau depunerea unei plângeri la Ombudsman [...]”